

Slægtninge, samt bevirker, at Belgørere inddrage deres Understøttelse. Nægtes kan det ikke, at den nuværende Lov kan have saadanne Følger, men det maa ikke overses, at Loven indeholder den Bestemmelse, at vedkommende, der søger Alderdomsunderstøttelse, ikke maa have nydt Fattigunderstøttelse i de sidste 10 Aar førend Andragendet indgives. Denne Bestemmelse bevirker, at Personer mellem 50 og 60 Aar maa anstrenge sig for at holde sig fri for Fattigvæsenet.

For at fremme Lysten til at spare og lægge noget op for de gamle Dage, vilde det sikkert ogsaa være gavnligt, om der i den nugældende Lov kunde indføres en Bestemmelse, gaaende ud paa, at Indtægter, som skyldes en Persons Sparsommelighed og Forsynlighed i tidligere Dage, f. Eks. ved Erhvervelse af Livrente eller ved Indstud i en Alderdomsforførgelsesklasse, skulde komme den paagældende til gode ved Beregningen af Understøttelsen paa den Maade, at f. Eks. kun Halvdelen af det saaledes erhvervede Beløb medregnes ved Bestemmelsen af hans Indtægter.

Det af Borgmester Jacobi fremsatte Forslag yder vel Personer paa samme Aldersstrin samme Understøttelse, men der opnaas dog derved i mange Tilfælde kun en vis ydre Retfærdighed, samme Alder falder ingenlunde altid sammen med samme Trang, og det er jo dog Alderdomsunderstøttelseslovens vigtigste Formaal at ville forhindre, at de Personer, der have ført et i Lovens Forstand værdigt Liv, paa deres gamle Dage skulle lide Trang og være nødte til at søge Fattigunderstøttelse for at kunne opholde Livet. Dette den nugældende Lovs humane Formaal vil blive stærkt bellippet, saafremt det nævnte Forslag maatte blive givet Livskraft. For mange Personers Vedkommende, som uden egen Skyld ikke have kunnet lægge noget til Side, vilde de i Forslaget foreslaaede Takster paa de første Aldersstrin være aldeles utilstrækkelige, og disse Personer vilde da, uanset at de efter den nugældende Lov ere værdige til Alderdomsunderstøttelse, være henviste til at søge Fattighjælp.

Bornholms Amt samt Byraadene i Næstved, Nykøbing p. Sj. og Hasle slutte sig ganske til Kjøbenhavns Magistrats Forslag, der paa en fyldestgørende Maade afhjælper de Mangler, der findes i Loven.

Skellør Byraad: Byraadet kan fuldt ud tiltræde de almindelige Principper, som ere udtalte i det af Kjøbenhavns Magistrat udarbejdede Udringsforslag til Lovforslaget om Alderdomsunderstøttelse. Derimod vil man vil ikke kunne slutte sig til det af R. Kristiansen udarbejdede foreløbige Forslag til ny Regler om Alderdomsunderstøttelse*), dels fordi de deri fastsatte Takster sandsynligvis vilde medføre en uforholdsmæssig Forhøjelse i Alderdomshjælpen, i alt Fald uden for Kjøbenhavn, og dels fordi de Mangler, der maa siges at fløbe ved den nuværende Lov, ikke derved afhjælpes.

Nørby Sogneraad: Sympatiserer med Folketingsmand R. Kristiansens Forslag men ønsker ingen faste Takster og tvungne Alderdomshjem.

Storehedinge Byraad: Tiltræder Kjøbenhavns Magistrats Forslag, der dog betydelig vil forøge Kommunens Byrder og bevirke, at de smaa Kapitaler opbruges, som hindre Afgangen til Understøttelse.

*) Se Udbalgsberetningen, Tillæg B. 1899—1900, Sp. 2253 fg.